

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

J. S. Foget. Dette Stykke 3 er nemlig kommet ind under de meget indgaaende Forhandlinger, der er ført med Socialministeriet, og man har fra Socialministeriets Side, paavirket af Ulykkesforsikringen, lagt megen Vægt paa, at man her fulgte den samme Linie, som gælder med Hensyn til Ulykkesforsikringsloven. Saa kan man sige, at der ved bryder man i nogen Maade Karakteren af Hædersgave, men heroverfor vil jeg bemærke, at hvis en Sømænd bliver mere end 50 pCt.s Invalid, men senere kommer ned under de 50 pCt.s Invaliditet, saa er han i Virkeligheden fuldkommen ligestillet med den Sømænd, der bliver Invalid, men ikke opnaar de fulde 50 pCt.s Invaliditet, og vil det saa ikke i og for sig være ganske naturligt, at de to bliver ligestillet? Den førstnævnte har dog opnaaet at faa de 800 Kr. i den Tid, da han var mere end 50 pCt.s Invalid, den anden, der maaske kun er 40 pCt.s Invalid, har slet ingenting faaet, saa jeg synes godt, man kan forsvare Bestemmelsen, og jeg vil meget henstille, at den ærede Ordfører frafalder sin Anmodning om at faa stillet et Ændringsforslag.

Jeg kan bekræfte, at det er Meningen paa Finansloven at foranledige de 500 Kr., som er opført dér fra sidste Krig, forhøjet til 800 Kr. Derimod kan jeg ikke være enig i de Betragtninger, der er fremført med Hensyn til Mandskabet om Bord i Statens Skibe og offentlige Fartøjer. Det har været meget indgaaende drøftet i det andet høje Ting, og jeg synes fortsat, at hvis Ulykken skulde indtræffe paa de Omraader, vil de paagældende Myndigheder være i Stand til i de givne Tilfælde at give den Hædersgave, som muligt maatte være paakrævet.

Halfdan Henriksen: Jeg maa vel desværre forstaa den højtærede Handelsministers Udtalelser saaledes, at den højtærede Minister ikke er i Stand til at modtage et Ændringsforslag af den Karakter, jeg skitserede, da jeg første Gang havde Ordet. Som jeg allerede dengang nævnte, er det ikke min Hensigt at lægge selve Lovforslaget Hindringer i Vejen; naar den højtærede Minister ikke er i Stand til at modtage et saadant Ændringsforslag, er det ikke min Agt at stille Ændringsforslaget; men jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kan se, at der er noget rigtigt og rimeligt i det Standpunkt, jeg her har forfægtet.

Den højtærede Minister sagde, at Bestemmelsen om, at Hædersgaven skulde fratages en Sømænd, hvis hans Invaliditet

kom ned under 50 pCt., var indsat i Lovforslaget efter Forhandling med Socialministeriet for at bringe Bestemmelsen i Overensstemmelse med Ulykkesforsikringsloven; det fremgaar i øvrigt ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, at man har tilsigtet at bringe Bestemmelsen i § 1, 3die Stykke, i Overensstemmelse med Ulykkesforsikringslovens § 34. Men jeg synes ikke, man ret vel kan drage en Parallel mellem Ulykkesforsikringsloven og den foreslaaede Hædersgave. Den højtærede Minister mente, at man vilde kunne gøre dette, og fremhævede, at den paagældende Sømænd, i Tilfælde af, at han genvandt noget af sin Førlighed, saaledes at han maaske kun var 45 pCt.s Invalid, jo var ligestillet med de Sømænd, som overhovedet ikke har faaet nogen Hædersgave, fordi de ikke har haft 50 pCt.s Invaliditet eller derover. Det er naturligvis rigtigt, men man maa ikke glemme, at den Sømænd, som har haft over 50 pCt.s Invaliditet, har gennemgaaet haarde Prøvelser og lidt store Afsavn, inden han er naaet saa langt, at hans Invaliditet er blevet mindre, og saa at ramme den Mand ved at fratage ham Hædersgaven paa de 800 Kr., synes jeg er urigtigt. Jeg synes heller ikke, man skulde gøre det af den Grund, at det jo ikke har nogen som helst finansiel Betydning. Desuden finder jeg det ganske irrelevant at gøre det. For hvorledes forholder man sig over for Enkerne? Enken efter en Sømænd, der omkommer ved Krigsforlis, faar disse 800 Kr., og hun beholder jo de 800 Kr., hvis hun senere gifter sig. Naar det er Tilfældet, synes jeg ogsaa, man skulde lade den Sømænd, man engang har givet denne Hædersgave, beholde den, selv om der skulde ske det for ham og Samfundet glædelige, at hans Invaliditet i Løbet af Aarene blev mindre end oprindeligt paaregnet.

Det glædede mig, at den højtærede Handelsminister bekræftede, at det var hans Hensigt at stille Forslaget om, at de 500 Kr., der ydes Enker efter Sømænd, som er omkommet under den sidste store Krig, forhøjes til 800 Kr. Derimod er jeg ked af, at Ministeren ikke mener, at Statens og Kommunernes Tjenestemænd, som arbejder om Bord i Skibe, kan komme ind under Bestemmelsen. Jeg er naturligvis ganske klar over, at de ikke kan komme ind under Bestemmelsen i dette Lovforslag, men min Henstilling var heller ikke direkte rettet til den højtærede Handelsminister i hans Egenskab af Handelsminister, men til den højtærede Handelsminister i hans